

Orlovska O. V. The analysis of functional and semantic features of postpositives of phrasal verbs in English fiction text (based on the work of S. Maugham «Theatre»)

Summary

The article deals with the analysis of functional and semantic features of postpositives of phrasal verbs in English fiction text. Actuality of theme is predefined by the lack of semantic process study that arises up at transformation of a free syntactic word-combination: Verb + Preposition (Adverb) in a semantically indivisible complex – Phrasal Verb (Verb + Postpositive).

The main aim of the article is to distinguish functional-semantic categories of phrasal verbs in English fiction text depending on the functions of postpositives based on the work of S. Maugham «Theatre». The object of the study is phrasal verbs as semantic units of the English language.

Attention is drawn primarily to the main functions of postpositives and frequency of the use of functional and semantic categories of phrasal verbs. It has been founded that postpositives perform three basic functions such as weakened adverbial modifier in the compound verbs, adverbial modifier and adverbial modifier and predicative in the connection with link verbs. The same postpositive, combined with different verbs, sometimes forms phrasal verbs-synonyms.

It is revealed that the semantic centre of phrasal verb in the functional and semantic classes of phrasal verbs is shifted under the influence of adverbs in the direction of its meaning. The grammatical center coincides with the first component of the word combination – a verb.

Having analyzed the work of S. Maugham «Theatre», we came to the conclusion that intensifying phrasal verbs (133 lexical units) dominate within five functional and semantic categories of phrasal verbs.

Key words: *phrasal verbs, postpositives, functional features, semantic features, postpositive functions.*

УДК 81.161.2'42 + 81.161.2'38

Осіпчук Г. В.,
кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри слов'янських мов та зарубіжної літератури
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
E-mail: 130975@ukr.net

МІСЦЕ КОРЕФЕРЕНТІВ У ПРОЗІ ЛІНИ КОСТЕНКО

Досліджено лексико-семантичні співвідношення засобів кореферентності у прозі Ліни Костенко. Виокремлено структурні особливості кореферентних пар і рядів. Розділено на групи та проаналізовано співвідносні за змістом і значенням номінації. Розглянуто загальнонавчальні слова та авторські новотвори у ролі кореферентів як важливу ознаку художньої мови письменниці. Стаття продовжує цикл публікацій із вивчення стилістики української мови.

Ключові слова: *кореференти, кореферентна пара, кореферентний ряд, лексико-семантичне значення, ідіостиль письменниці.*

На сучасному етапі еволюції науки лінгвістичні дослідження набувають антропоцентричності – вивчення мовних явищ у тісному нерозривному взаємозв'язку з людьми і когнітивними процесами. З антропологічним підходом пов'язане і формування новітніх термінологічних понять – мовна картина світу, індивідуальний стиль, які відображають у мові бачення світу тією чи іншою особистістю. Вивчення індивідуального стилю письменника базується на дослідженнях особливостей його творів.

Змалювання письменником будь-якого об'єкта (предмета, суб'єкта, ситуації, події тощо) є доміантним у створенні тексту та забезпечує його інформаційне розгортання. Такий об'єкт сприймається по-різному – залежно від типу тексту, його змістового обсягу, ідіостилу автора або мовців, їх когнітивної бази. Функцію вербального представлення об'єкта дійсності виконують різного типу мовні одиниці, часто кореференти – референційно тотожні номінації, які, вказуючи на спільний

референт, уточнюють, доповнюють, підтверджують, заперечують чи звужують інформацію про нього. Кореперентні найменування утворюють пари або ряди, які є однією з важливих ознак багатства художньої мови митця, допомагають зрозуміліше і чіткіше висловлюватися, створюють різні комунікативні ефекти та забезпечують стильову відповідність. Зацікавленість до вивчення саме тексту твору зумовлена прагненням пояснити мову як явище глобальне, як цілісний засіб комунікації. А дослідження кореперентності у когнітивному плані як відображення мисленнєвої діяльності письменника є сьогодні одним із важливих завдань для лінгвістики.

Кореперентність – це омосемічні відношення, що встановлюються між мовними знаками, які позначають той самий позамовний об'єкт, ознаку, дію, фрагмент дії і т. д. [3, с. 9]. Теорія кореперентності описується у численних лінгвістичних студіях. Складниками загальної схеми аналізу теорії референції, на основі якої базується кореперентність, можна вважати праці С. Кріпке [5], У. Куайна [6], Г. Фреге [10]. Російські дослідники Н. Арутюнова [1], В. Гак [2], О. Падучева [8], О. Островський [9] значно поглибили мовну сутність вербального аспекту референції – кореперентності. Українознавці – Н. Гуйванюк [3] і Л. Куриляк [7] – досліджували структурні і функціональні особливості таких найменувань.

Однак питання «кореперентність» у лінгвістиці ще не знайшло належного висвітлення, оскільки це мовне явище характеризується неоднозначністю інтерпретацій та різноаспектністю, що й необхідно врахувати при його вивченні. На особливу увагу заслуговує проблематика, пов'язана з лексико-семантичною організацією текстових структур.

Творчість Ліни Костенко вирізняється як оригінальністю й цікавістю, так і глибиною та неповторністю стилістики. Різні грані її поетичного таланту вивчали дослідники Г. Губарева (кольоративи в мовній картині світу поетеси), І. Дишлюк (концепт «природа» як визначальний у філософії Ліни Костенко), Ю. Карпенко та М. Мельник (онімний простір, його наповнення та функціонування в поезіях авторки), Т. Коляда, Г. Кошарська, Л. Краснова, Н. Місяць (зовнішні та внутрішні причини, що зумовили появу полонізмів у творах митця), І. Міщук, Н. Піддубна, О. Сизова, Л. Ставицька, Н. Яценко (військова лексика в історичних романах «Берестечко» та «Маруся Чурай»). Однак художня проза Л. Костенко (роман «Записки українського самашедшого») ще не була об'єктом наукових розвідок.

Метою нашого дослідження є аналіз характеру номінативних кореперентних одиниць у прозі Ліни Костенко. Досягнення цієї мети вимагає вирішення завдань: розглянути кореперенти як номінативні одиниці тексту, з'ясувати їхнє функціонально-стилістичне навантаження; проаналізувати лексико-семантичні співвідношення кореперентів у прозовому творі письменниці; виокремити вжиті письменницею кореперенти за семантикою.

Об'єктом дослідження є кореперентність як одна з головних ознак структурної і семантичної організації тексту, зокрема номінативні кореперентні одиниці, пари і ряди, що позначають об'єкти реальної та художньо інтерпретованої дійсності.

Предмет аналізу – лексико-семантичні та функціонально-стилістичні особливості кореперентних конструкцій, засвідчених у прозі Ліни Костенко (на матеріалі твору «Записки українського самашедшого»).

Дослідження письменницького ідіостилу в аспекті вивчення використання мовних засобів, зокрема кореперентів, розкриває, з одного боку, універсальні закономірності створення особливої, не схожої на інші, власної художньої системи, а з іншого, – специфіку втілення традиційних образів, увиразнення їх численними засобами кореперентності. Накопичувальний принцип організації семантики індивідуально-авторських кореперентів зумовлює концентрацію у структурі тексту інформації про цілісність твору й особливості художнього почерку письменниці.

Змістове навантаження у художньому тексті передається за допомогою різноманітних за семантикою мовних засобів, зокрема кореперентів, що утворюють пару або ряд. Роль кореперентного ряду досить вагома саме у формуванні інформаційного розгортання та змістового

навантаження тексту. Кореференти – мовні та словесно-образні засоби є різноманітними за значенням і структурою, змістовно навантажені. Вони збагачують тропіку розповіді авторки у притаманній їй творчій манері зображення дійсності.

Представляючи об'єкти дійсності, Л. Костенко надає перевагу не лише тим, що номінують ці об'єкти, а й тим, які вносять певні змістові відтінки, що допомагають доповнити інформацію для розгортання сюжету твору. Таких найменувань дуже багато, вони утворюють певну послідовність, що формує кореферентний ряд. Виокремлення кореферентного ряду можливе тільки у тексті, оскільки поза контекстом чергові найменування втрачають спільний референт. За допомогою кореферентного ряду у читача формується образ того чи іншого персонажа, події, ситуації. Наведемо приклади родинних найменувань: *з малим* [4, с. 20] // *син* [4, с. 25] // *хлопчик* [4, с. 25] // *Борька* [4, с. 37] // *наш малий* [4, с. 37] // *дуже чемна дитина* [4, с. 192] // *наш малий троль* [4, с. 201]; або *батько* [4, с. 192] // *стойчне покоління* [4, с. 193] // *не те, що наше* [4, с. 193] // *блискучий перекладач* [4, с. 262]; або *дружина моя* [4, с. 7] // *жінка* [4, с. 24] // *красива-прекрасива жінка* [4, с. 24] // *вона* [4, с. 24] // *магніт* [4, с. 24] // *під вечір – це вже ступа* [4, с. 24] // *ціла метера* [4, с. 24] // *стихія* [4, с. 69] // *бліда, змучена, під очима синці* [4, с. 140] // *оця моя феміна* [4, с. 143] // *та найніжніша дівчинка, яку я колись поцілував у наметі* [4, с. 143] // *моя кохана фурія* [4, с. 144].

Відзначимо, що важливим є саме початкове представлення об'єкта автором. Від цієї основної номінації формується кореферентний ряд. Так зване базове найменування акцентує головну ознаку, що є основою для створення образу. А це, у свою чергу, дає можливість поступового розгортання сюжету в тексті. З розгортанням сюжету відбувається також збільшення інформації про певний суб'єкт за допомогою використаних кореферентних засобів: *Тінейджер* [4, с. 406] // *комп'ютерник з пальцями піаніста і обличчям поета* [4, с. 406] // *перше покоління нашої Незалежності* [4, с. 402] // *друг мій* [4, с. 407] // *покоління Помаранчевої революції* [4, с. 407] // *NEXT-покоління* [4, с. 407].

Номінація-кореферент набуває особливого значення у композиційній будові тексту. Такі найменування характеризують персонаж щодо його ролі у композиційному розгортанні художнього твору, наприклад: *я* [4, с. 5] // *нормальна людина* [4, с. 5] // *був радше меланхоліком, ніж флегматиком* [4, с. 5] // *35-річний столичний програміст* [4, с. 47] // *мужчина* [4, с. 69] // *учасник Майдану* [4, с. 403].

Значна варіативність назв у найменуваннях персонажів Ліни Костенко зумовлена багатогранністю образів. Зміна номінацій героїв мотивована відповідною авторською характеристикою, пов'язана із психологічною домінантою, розкриттям рис характеру, особистісних властивостей, стану. У ворі «Записки українського самашедшого» спостерігаємо відхід від описовості зовнішніх фактів, явищ та осіб і заміну її психологізованою характеристикою, пов'язаною з переживаннями героя: *я* [4, с. 8] // *лох* [4, с. 8] // *очкарик* [4, с. 8] // *божевільний* [4, с. 8] // *псих* [4, с. 146] // *невротат* [4, с. 146].

Особливу увагу письменниця приділяє зображенню саме внутрішнього світу своїх персонажів: різноманітних почуттів, переживань та емоцій. Події життя стають для людини джерелом її страждань. Зрештою, виникає внутрішнє ставлення героя до того, що відбувається в його житті, до того, що він пізнає, як діє: *дискомфорт* [4, с. 5] // *відхилення психіки* [4, с. 5] // *це така тонка матерія* [4, с. 5] // *якийсь неспокій* [1, с. 5] // *фантомні болі душі* [4, с. 5] // *це втома* [4, с. 6] // *щось не гаразд* [4, с. 7] // *настрій на нулі* [4, с. 11] // *сезонна депресія* [4, с. 11]. Почуття формуються у процесі суспільного розвитку людини і змінюються залежно від конкретних соціальних умов. Вжиті письменницею кореференти на позначення людських почуттів вносять до тексту твору нове змістове навантаження, надають розповіді конкретності та достовірності, виконують особливу, специфічну побудову тексту власне авторки.

Використовуючи засоби кореферентності, Ліна Костенко намагається осмислити внутрішній світ людини через почуття і думки своїх героїв, їх бачення навколишнього світу: *мій друг* [4, с. 258] // *холерик* [4, с. 258] // *чорна блискавка смислу* [4, с. 258]. Такі референційно тотожні номінації у художньому тексті демонструють різноструктивність одиниць, що вступають у кореферентні відношення, і утворюють тематичну лінію твору.

Словесний портрет літературного персонажа – це своєрідна авторська система опису зовнішності героя з метою його ідентифікації за певними ознаками. У кожного персонажа зовнішній вигляд суто індивідуальний і має здатність відбиватися у пам'яті читача у вигляді уявних образів. Особливі прикмети – це ознаки зовнішності, що різко вирізняють одну людину з-поміж інших через їх неповторність і незвичність: *зирнула спідлоба дружина* [4, с. 14] // *її погляду* [4, с. 14] // *камінь «тигрове око»* [4, с. 14]; *Януш Рівер* [4, с. 344] // *італієць, поляк за походженням* [4, с. 344] // *Худий, засмаглий, на велосипеді* [4, с. 344] // *землянин* [4, с. 345].

Головна характеристика кореферентів – безпосередня сполучуваність у вузькому контексті з іншими мовними засобами у межах прозового тексту. Виокремлюємо наступні групи кореферентів, засвідчені письменницею: а) найменування людей: *круті двохметрові хлопці* [4, с. 16] // *бодігарди* [4, с. 16] // *охоронець* [4, с. 16] // *амбал* [4, с. 16]; б) найменування посад: *Президент* [4, с. 6] // *гарант Конституції* [4, с. 6] // *гарант* [4, с. 402], *новий прем'єр-міністр* [4, с. 139] // *«лошадка»* [4, с. 139]; в) найменування документів, паперів: *щоденник* [4, с. 16] // *жанр особистих записів* [4, с. 16] // *буденник* [4, с. 16].

Окрему групу у прозовому тексті становлять кореференти, які вказують на стан, вид діяльності персонажа, рід його занять чи певну професію: *штамп у паспорті* [4, с. 191] // *зафіксований соціальний стан* [4, с. 191] // *шлюб* [4, с. 191]; *снайпер-невидимка* [4, с. 240] // *псих* [4, с. 240] // *ветеран якоїсь із теперішніх воїн* [4, с. 240] // *невловимий снайпер* [4, с. 240] // *учасник війни у Перській затоці* [4, с. 245] // *Афроамериканець, 44 роки* [4, с. 245]; *якісь люди в чорному* [4, с. 241] // *чорні вдови з поясами шахідів* [4, с. 241] // *бойовики* [4, с. 241] // *шахіди-смертники* [4, с. 241] // *звірі, накачані алкоголем і наркотиками* [4, с. 242] // *цілком свідомих людей, з якими можна говорити* [4, с. 242]; *шеф* [4, с. 145] // *гад* [4, с. 145] // *господар становища* [4, с. 146] // *працедавець* [4, с. 146].

У прозі Ліни Костенко спостерігається синтез складників наукового, офіційно-ділового, художнього й розмовного стилів. Письменниця вдало поєднує логізацію викладу з емоційно-експресивним забарвленням. Засоби кореферентності мають специфічний характер, так як прозовий твір одночасно і впливовий, й інформативний: *час хиткий і незмінний* [4, с. 10] // *«перезмінка»* [4, с. 10] // *час неосяжний* [4, с. 11] // *категорія Вічності* [4, с. 11]. У творі Л. Костенко вживається лексика, що відбиває зображувану епоху, властиві їй ознаки та функції: *з круглої дати* [4, с. 10] // *з 2000 року* [4, с. 10] // *Чорний лебідь з трьома нулями* [4, с. 10] // *Вселенський Змії з хвостом, звинутим у три нулі* [4, с. 10] // *символ страшний* [4, с. 10] // *це Міленіум* [4, с. 10] // *дуже високий поріг* [4, с. 10] // *такий Рубікон* [4, с. 10] // *таку грандіозну дату* [4, с. 10].

Активно вживається суспільно-політична лексика, де можна вичленувати лексеми, що відображають описувані події з авторською характеристикою: *хроніка подій* [4, с. 12] // *документальний фільм жахів* [4, с. 12]; *вибори* [4, с. 402] // *перевибори* [4, с. 402] // *недовибори* [4, с. 402]. Це передусім ідеологеми, що вказують на систему ідей і поглядів, доктрин, сформованих партіями, рухами, визначними політиками: *такий гадючник* [4, с. 10] // *такі авгієві стайні* [4, с. 10]; *понад сотня партій* [4, с. 27] // *Рухи* [4, с. 27] // *ліві й праві, білі й волохаті* [4, с. 33]. Виразну стилістичну аксіологічну конотацію мають номени певних політичних подій: *Цей інформаційний коктейль* [4, с. 8] // *історія з «таращанським тілом»* [4, с. 12] // *ганьба на весь світ* [4, с. 12].

Особливе ставлення у письменниці і до вибору лексем, що характеризують народ: *ми* [4, с. 15] // *статисти духовної пустелі* [4, с. 15] // *гвинтики й шурупи віджилої системи* [4, с. 15] // *великий народ* [4, с. 15] // *маса* [4, с. 16] // *посполите тло* [4, с. 16].

Детальність словесних портретів персонажів у художніх творах зумовлює використання у портретних характеристиках лексики на позначення зовнішності, соціальної належності, професійних якостей, фінансового стану героїв: *Борьчина матір* [4, с. 188] // *вишукана Гламур* [4, с. 188] // *жінка* [4, с. 188] // *каменя з різьбленим профілем* [4, с. 188] // *брюнетка* [4, с. 239]; *був знайомий, закоханий в неї по вуха* [4, с. 137] // *консул у європейській державі* [4, с. 137]; *не люблю феміністок* [4, с. 142] //

жінки, налаштовані супроти чоловічої статі [4, с. 142] // цих феміністичних матроналій [4, с. 144] // войовничі феміністки [4, с. 144].

Кореферентні засоби виступають носіями інформації про специфіку художньої моделі світу авторки. Наведемо приклад найменувань української мови: *мовою нелюдською [4, с. 6] // сурогатом української і російської [4, с. 6] // мішанкою [4, с. 6] // плебейським сленгом [4, с. 6] // спадком рабського духу і недолугих понять [4, с. 6] // ненависну їм мову аборигенів [4, с. 15 – 16] // інструмент спілкування [4, с. 22] // фактор відчуження [4, с. 22] // Дім Буття [4, с. 23] // дефективний суржик [4, с. 22].*

Характерною ознакою ідіостилю Ліни Костенко є детальне змалювання та «оживлення» неживих предметів і явищ, абстрактних понять: *добрий транспортний засіб [4, с. 6] // нового білого «Опеля» [4, с. 6] // тачці [4, с. 6] // він на сигналізації [4, с. 6] // іномарки [4, с. 7] // помальований рекламою драндулет [4, с. 20] // ломовий кінь [4, с. 20]; або вірус [4, с. 71] // цілком безневинний засіб проти мишей [4, с. 71] // смертоносний джип [4, с. 71].*

Отже, у прозі Ліни Костенко парадигма засобів кореферентності утворює кількісно багате та якісно різноманітне лексико-семантичне поле. Такі мовні засоби відзначаються багатофункціональністю, трансформаціями значення та змістовим наповненням.

Індивідуальна мовна картина світу письменниці позначена використанням багатства народної мови. Вживання значної кількості кореферентних засобів дає можливість авторці вносити додаткові відтінки семантики у змалювання героїв, предметів, явищ природи, дозволяє зміщувати смислові акценти контекстів, що звучать достатньо ново й оригінально.

Загалом же кореференти, що вжиті у творі Ліни Костенко, різні за структурою, образно-смисловою та композиційною організацією. А доречними будуть подальші наукові дослідження поетичної мови письменниці, що дасть можливість проаналізувати важливі складники письменницького ідіостилю, позначеного філософічністю, глибинністю осягнення людського в людині.

Список використаної літератури

1. Арутюнова Н. Д. Лингвистические проблемы референции / Н. Арутюнова // Новое в зарубежной лингвистике. – М. : Радуга, 1982. – Вып. 13. – С. 5–40.
2. Гак В. Г. Повторная номинация на уровне предложения / В. Гак // Языковые преобразования. – М. : Школа «Языки русской культуры», 1998. – С. 545–554.
3. Гуйванюк Н. В. Формально-семантичні співвідношення в системі синтаксичних одиниць / Н. Гуйванюк. – Чернівці : Рута, 1999. – 336 с.
4. Костенко Л. Записки українського самашедшого / Л. Костенко. – К. : АБАБАГАЛАМАГА, 2012. – 416 с.
5. Крипке С. Тождество и необходимость / С. Крипке // Новое в зарубежной лингвистике. – М. : Радуга, 1982. – Вып. 13. – С. 340–376.
6. Куайн У. О. Слово и объект У. Куайн // Новое в зарубежной лингвистике. – М. : Прогресс, 1986. – Вып. 18. – С. 24–98.
7. Куриляк Л. П. Кореферентність у сучасному українському текстотворенні : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 – українська мова / Л. П. Куриляк. – Івано-Франківськ, 2004. – 24 с.
8. Падучева Е. В. Кореферентность / Е. Падучева // Лингвистический энциклопедический словарь : [гл. ред. В. Н. Ярцева]. – М. : Советская энциклопедия, 1990. – С. 243.
9. Островский О. Л. К вопросу о кореференции как одном из способов структурной организации текста / О. Островский // Лингвистические исследования: к 75-летию В. Г. Гака. – Дубна : Феникс+, 2001. – С. 117–128.
10. Фреге Г. Смысл и денотат / Г. Фреге // Семиотика и информатика [вып. 8]. – М. : ВИНТИ, 1977. – С. 181–210.

Осипчук Г. В. Значение и роль кореферентов в прозе Лины Костенко

Аннотация

Исследованы лексико-семантические соотношения средств кореферентности в прозе Лины Костенко. Проанализированы структурные особенности кореферентных пар и рядов. Номинации в роли кореферентов разделены на группы за значением и содержанием. Общеупотребительные слова и авторские новообразования

в ролі кореферентів розглянуто як важний ознак художественного мови письменниці. Стаття продовжує цикл публікацій по вивченню стилістики українського мови.

Ключеві слова: *кореференти, кореферентна пара, кореферентний ряд, лексико-семантичне значення, ідиостиль письменниці.*

Osipchuk H. V. The place of correfferents in prose by Lina Kostenko

Summary

The article investigates the correspondence of lexico-semantic means of coreference in prose by Lina Kostenko. The main structural feature of the coreferred pairs and coreferred rows has been studied. It determined that coreferred pair or coreferred row is possible only in the text. The baseline name is a primary for creating of a literary image. Because of the gradual deployment of the plot in the text there is an increase in information about a specific subject by using coreference means. The correfferents are divided into groups by content and value. The article examines the correlated nominations.

The verbal and fiction means of the novels by Lina Kostenko has been improved in the process of her creative activity. The Correfferents to names of persons, designation external signs of the character and inner characteristic features are the most productive. Lina Kostenko skilfully recreated the emotional state of the characters, often through subtle outline of certain details, their original and unexpected comparisons. Pictures of life, nature and other elements are amplified and specified by correfferents denoting objects, natural phenomena and abstract concepts.

The article considered common words and authoring's neoplasms as correfferents characterizing writer's artistic language. The correfferents creates the atmosphere of individuality, which is inheriting the Lina Kostenko's artistic style. The article continues a series of publications by the author on the study of Ukrainian language stylistic. It would be thus of interest to study the author's poetic language, which will enable further research on Lina Kostenko's idiostyle.

Key words: *correfferents, coreferred pair, coreferred row, lexico-semantic means, author's idiostyle.*

УДК 821.161.2

Приймак І. В.,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української філології
Хмельницького національного університету
E-mail: prijmak_inna@ukr.net

**ЖІНОЧА ТВОРЧІСТЬ НА СТОРІНКАХ ЛЬВІВСЬКОГО ЧАСОПИСУ «НАЗУСТРІЧ»
(1934–1938 рр.)**

У статті досліджується жіноча творчість на сторінках львівського часопису «Назустріч» (1934 – 1938 рр.). У ХХ ст. активізується літературна діяльність жінок. На сторінках цього видання друкуються твори І. Вільде, Г. Журби, С. Яблонської; також вміщені цікаві розвідки, статті, інтерв'ю з письменницями. Часопис «Назустріч» мав вагоме значення у літературному житті Львова міжвоєнного періоду. Значне місце на сторінках цього видання посідає жіноча тема, яка представлена різнобічно.

Ключові слова: *жіноча література періодичні видання, психологізм.*

Літературний процес 20 – 30-х рр. ХХ ст. – один із найпотужніших періодів в історії української культури, який змінив ідейно-естетичні засади розвитку культурного процесу. Національна література була одним з найвагоміших чинників розвитку української культури та суспільства загалом. Своєрідною та оригінальною сторінкою національного літературного процесу є галицька доба 20–30-х рр. Коли у Східній Україні літературний рух був силоміць пошматований, мистецький ренесанс став «розстріляним відродженням», у Західній Україні спостерігаємо піднесення літературно-мистецького руху.

Вагому роль у розвитку західноукраїнського літературного процесу відіграли літературні видання. Львів як один з найбільших культурних центрів Західної України став осередком розвитку